

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra AF GRUNDTVIGS DAGBØGER

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter", i Grundtvig, N. F. S.: *N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter*, Gyldendalske Boghandel, 1904-1909, s. 67.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig01val-shoot-idm140411867108736/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: N. F. S. Grundtvigs udvalgte Skrifter

Af Grundtvigs Dagbøger

tælling om Palnatoke, medens Jeg af min Faders Bogsamling udpillede til Læsning alt, hvad som vedrørte Nordens Historie, og til Vederkvægelse læste noget af den lunefulde Holberg. —

Medens Jeg imidlertid begyndte og fortsatte flere historiske Fortællinger, glemte Jeg ikke Brevvexel med min fleraarige Ven, nordisk Histories grundige Dyrker, Peder Nikolay Skougaard, hvem en umild Skjebne eller en ubillig Anvendelse af en barbarisk Trykkelov nu synes at ville berøve Danmark, just i det Øyeblik, Han agtede at vise sit Fædreland, hvad Han kunde blive. — I et af mine Breve gjorde Jeg ham Regnskab for mine datidige Beskæftigelser, og Han anmærkede blant andet, at min Fortælling Palnatoke vilde vinde meget, hvis Jeg først læste Jomsvikinga Saga. — Atter — tænkte Jeg vranten — viser sig her det Islandske Sprog paa min Vey som en fiendtlig Genius, og blev saare glad, da Jeg, i Holbergs Danmarks og Norges Staat, saae en latinsk Oversættelse af bemeldte Saga siteret. — Jeg læste og benyttede den alt i Aanden, da et nyt Brev fra min Ven gandske kuldkastede mit Haab, thi Han forsikkrede Mig, at om end en saadan havde existeret, — som den virkelig har, forfattet af den lærde Arngrim Jonsen, — fandtes den dog ey i Kjøbenhavns offentlige Bogsamlinger og neppe nogensteds. —

Nu var Jeg lige nær. Ønsket at lære Islandsk fyldte min hele Sjel, men denne var udygtig til at udklække en Tanke selv om Muligheden af at blive bekendt med eet hint Sprogs Ord i Syd-sjellands Landsby.

Ved et Tilfælde fik Jeg at vide, min Fader eyede Fin Johnsens islandske Kirkehistorie, og flux opførte Jeg en skøn Bygning paa den Mig ukjendte Grund. Det var om Aftenen, Jeg gjorde hin — som det syntes Mig — saare vigtige Opdagelse; Natten var fuld af Drømme om min Sproglæren, og neppe kunde Jeg oppebie Morgenen for at skue det skjønnne Klebod. — Men hvor blev Jeg langnæset ved at se, dels, at hvad her fandtes af Sagaernes Sprog — thi Noget gandske Andet er trettende og følgende Sekels eklesiastiske Islandsk — var saare lidet, og dels, at ved disse Stumpers Oversættelse var Meningen vel udtrykt, men Ordene ey overførte tydelig, en Ting, der var saare naturligt, da salig Fin vist aldrig drømte om, det vilde falde nogen ind at lære hans Modersmaal af denne hans Bog. —

Næsten mistvivlede Jeg om at gjøre end det ringeste Udbytte, men Enthusiasmen, som besjælede mig, var alt for ny til, at den saa flux lod sig nedstemme, og mine Planer for mange og be-